

برای تعریف نرخ لازم است در ابتدا اشاره ای به مبنای تعریف کلاس های پروازی داشته باشیم :

یک هواپیما از نظر تقسیم بندی جایگاه ونوع و اندازه صندلی ها و نوع سرویس دهی دارای حداکثر سه بخش است که کابین پروازی نامیده می شود.

F	B	Y
---	---	---

اولین کابین FIRST CLASS نامیده می شود که از نظر سرویس و قیمت در بالاترین درجه قرار دارد و معمولا کمترین فضا را بعد از کابین خلبان به خود اختصاص میدهد.

(تعداد محدودی از هواپیماها از این کابین برخوردارند)

بعد از آن کابین BUSINESS CLASS میباشد، که هم از نظر محل قراگیری و هم قیمت و سرویس در رتبه ی بعد از FIRST قرار میگیرد.

بزرگترین و آخرین کابین ECONOMY CLASS میباشد که بیشترین تعداد مسافرن را با سرویس و خدمات ارزاتر از دو کابین قبل در بر میگیرد.

هرکدام از کابین ها خودشان دارای تعدادی SUBCLASS میباشد. ویژگی SUBCLASS ها در این است که از نظر سرویس یکسان و از نظر قیمت متفاوتند. مثلا اگر یک هواپیما دارای ۱۰ صندلی BUSINESS باشد، بسته به سیاست های فروش ایرلاین می تواند یک نرخ کف و یک نرخ سقف تعریف کرده و تشکیل یک پلکان نرخ دهد، بدینصورت که مثلا ۵ صندلی اول را با قیمت x و ۵ صندلی دوم را با قیمت $x+n$ تعریف کند. بنابراین طبیعی است اگر در یک پرواز دو مسافر که در کنار هم در یک کابین نشسته اند قیمتهای متفاوتی پرداخته باشند.

SUBCLASS ها را با یک BOOKING CODE تعریف میکنند. و برای تعریف BOOKING CODE ها از حروف الفبا استفاده میشود.

علی رغم عدم وجود قانونی مشخص برای تعریف BOOKING CODE ها در هر کلاس پروازی معمولا برای هر کابین از تعدادی BOOKING CODE مشخص استفاده می شود. مثلا همواره از حروف A و F صرفا برای کلاس FIRST استفاده می شود و از حروف B, C, J, I برای BUSINESS و از مابقی حروف برای کابین ECONOMY استفاده می شود.

در اینجا به مبحث تعریف پلکان نرخ می رسیدیم که با استفاده از BOOKING CODE آنها را تعریف میکنیم.

همانطور که گفته شد پلکان نرخ عبارت است از یک بازه نرخ که نقطه ی اشتراک این بازه یک کلاس پروازی مشترک است.

نرخهای این بازه را با استفاده از FARE BASIS ها تعریف میکنند. FARE BASIS ها بیانگر یک نرخ که با یک BOOKING CODE شروع شده و شامل اعتبار آن نرخ و حتی قوانین و محدودیت های مربوط به آن نرخ است که در هر ایرلاینی در چارچوب قوانین یا تا قراردادی است.

مثلا T02THRDXB بیانگر نرخ کلاس ECONOMY در مسیر THR-DXB با اعتبار ۲ ماه و BOOKING CODE (T) است.

نکته ی مهم و قابل توجه درمورد FARE BASIS ها این است که اگر ما چند FAREBASIS با BOOKING CODE یکسان داشته باشیم سیستم های رزرواسیون در هر لحظه فقط قادر به خواندن یکی از آنها است.

جنبه حائز اهمیت این نکته در تعریف پلکان های نرخى پروازهای چارتر داخلی خودنمایی میکند.

فرض کنید میخواهید برای مسیر THR-KIH در کلاس پروازی ECONOMY یک بازه پلکان نرخى با پله های ۵۰۰۰ تومانی تعریف کنید. شما به عنوان یک فروشنده ی چارتر تخمین میزنید که بدترین شرایط فروش این پرواز مثلا به ۲۰۰۰۰ تومان میرسد. پس نرخ کف این بازه ۲۰۰۰۰ تومانی است و فرض میکنیم که نرخ مصوب ۱۷۰۹۰۰ تومانی هم به عنوان سقف این بازه در نظر گرفته میشود.

اولین نرخ با بوکینگ کد M به این صورت تعریف می شود: M THRKIH = 20000

اکنون نرخ بعدی را با بوکینگ کد K به اینصورت تعریف میکنیم K THRKIH=25000 و این پلکان ادامه دارد تا به نرخ سقف یعنی Y THRKIH=170900 برسیم.

در اینجا ما یک بازه نرخى با تعداد ۳۳ پله داریم. بدیهی است که بعضی از FARE BASIS ها با یک بوکینگ کد یکسان ولی با قیمت متفاوت تکرار شوند. چرا که ما حداکثر ۲۰ بوکینگ کد در کلاس ECONOMY داریم و لاجرم برای تعریف بازه ای با این وسعت تنوع قیمت مجبور به استفاده از FARE BASIS های تکراری هستیم.

از آنجا که میدانیم سیستم در هر لحظه قرار است فقط یکی از FAREBASIS ها با بوکینگ کد یکسان را بخواند مهم است که دقت کنیم اگر مثلا برای نرخ ۵۰۰۰۰ تومان از H THRMHD استفاده میکنیم برای نرخ های نزدیک به این پله از BOOKING CODE های دیگر استفاده کنیم.

پس از این توضیحات باید از مسیر ایجاد نرخ را باهم مرور کنیم.. ابتدا باید **صفحه اول - اطلاعات مالی - پروازها - مدیریت Fare Basis داخلی** را باز میکنیم ..

Fare Basis جدید					
نوع	نرخ			Booking Code	Fare Basis Code
	نوزاد	کودک	بزرگسال		
ثبت	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	Y Economy	<input type="text"/>

سپس طبق توضیحات فوق الذکر این قسمت را پر میکنیم.